

Kuran kelime kelime, satır satır, büyük bir dikkatle ve tizlikle “çalışılması” gereken bir Kitap’tır. Bu Kitab’ı eskiler -bazı anlatıların da etkisinde kalarak- yetersiz anlamışlardır. Yahut, odaklandıkları konuların sınırlarının dışına çıkamadan anlamışlardır. Bu konuda kimseyi suçlamıyorum. (Haddim de değil) Herkes kendi zamanının ve şartlarının çerçevesiyle sınırlıdır. Ancak bir sonraki nesle düşen, geçmişten yararlanarak ileriye gitmektir. Şurası kesin ki, Kuran metni üzerinde matematik kesinlikle ispatlanabilecek ciddi anlama hataları yapılmıştır. (Özellikle çeviri hatası demiyorum çünkü tüm çeviriler aslında “anlayış” hatasından besleniyor. Gürkan Engin video kanalında bu hatalara güzel örnekler veriyor, bu alanda değerli çalışmaları var. (Keşke bunları yazsa da üzerinde çalışılabilir ve kalıcı hale getirse)

2022 yılında “Kuran çalışma notlarımı” -bu yazıda olduğu gibi- sizlerle paylaşmak istiyorum. Bunlar “sonuçlanmış” yazılar olmayacak. Belki bu notlar karşınıza ilk çıktığında size anlamsız gelecek veya hiçbir işinize yaramıyor gibi duracak. Siz yine de bu notları ileride değerlendirmek üzere bir kenara kopyalayabilirsiniz. İşinize yarayabileceğini düşünüyorum.

Biraz sonra açılımı yapacağım iki ayetteki ilgili kısımların harf harf aynılıklarını ve farklılıkları görüyorsunuz.

3:41- ellâ tukellime-nnâse şelâsete eyyâmin illâ ramzâ(en)

19:10- ellâ tukellime-nnâse şelâşe leyâlin seviyyâ(n)

Bu iki ayet aynı olayı bize aktarmakta.

İlk ayet “ 3 gün işaret dışında konuşmamak” olarak anlaşılmış. Burada “işaret” anlamı verilen ramza’ya dikkat. Çünkü biraz sonra çok iyi bilinen başka bir kelimeye de “işaret” anlamı verilecek.

19:10’da ise “3 gece sapasağlam olduğun halde konuşama” anlamı verilmiş. Burada geçen “seviyyan”a da zorlama bir şekilde “sapasağlam” anlamı yüklenilmiş.

19 (Meryem) Suresi'nde olayın öncesini öğrenmekteyiz:

Benden sonra yerime geçecek, mirasıma konacak yakınlarımdan endişelenmekteyim, karım da kısır, sen bana katından bir oğul (VELİ) ihsan et. Bana da mirasçı olsun, Yakup soyuna da mirasçı olsun ve Rabbim, onu, rızanı kazanmışlardan et. Ey Zekeriyya, biz seni müjdelemekteyiz, bir oğlun olacak, adı da Yahya'dır ve ondan önce bu adla adlanmış hiç kimseyi yaratmadık.Zekeriyya: "Ey Rabbim!" dedi. "Karım (İmraat'ım) kısır olduğu halde ve ben de, yaşlanarak bütünüyle güçsüz bir duruma düşmüşken, benim nasıl oğlum (GULAM'ım) olabilir ki?" Böyledir bu dedi, Rabbine dedi, bu pek kolay ve sen yokken evvelce de seni yaratmıştım.

Yine, 3:41'den önceki ayetlerde olayın öncesi bize aktarılır.

Zekeriyya, orada Rabbine dua etmiş, ya Rabbi demişti, sen katından tertemiz bir soy ver bana, muhakkak ki duaları duyarsın sen. O mihrapta namaz kılarken (YÜSALLİ), melekler ona seslendi: 'Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (Bİ KELİMETİN MİNALLAH) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir.' Zekeriyya, Rabbim demişti, benim nasıl oğlum olabilir ki ihtiyarlık, üstüme çökmüştür, karım da kısır. Böyle de olsa demişti, Allah dilediğini yapar.

19:10 – (ilk cümle) Rabbim dedi, bana bir delil (ayet) göster.

3:41 – (ilk cümle) dedi, bana bir delil (ayet) göster.

DEVAMI...

3:41- ellâ tukellime-nnâse şelâsete eyyâmin illâ ramzâ(en)

"Alametini, üç gün işaretle anlaşmanın dışında halk ile konuşmamandır. Rabbini çokça an, akşam sabah onu düşün.

19:10- ellâ tukellime-nnâse şelâşe leyâlin seviyyâ(n)

Senin işaretin, birbirini izleyen üç gece boyunca halkla konuşmamandır.”

ŞİMDİ EN ÇARPICI YER GELİYOR:

3:42- ZEKERİYA’NIN DAHA SONRA NE YAPTIĞI ANLATILMAMIŞ.

19:11- Feharace ‘alâ kavmihi mine-lmihrâbi “”FEEVHÂ”” ileyhim en sebbihû bukraten ve’aşiyâ(n)

19:11 Tapınaktan halkının arasına çıktı ve “O’nu sabah akşam düşünüp anın,” diye onlara işaretle bildirdi.

Şimdi sizlere bir link veriyorum. Kuranda içerisinde geçen VHY geçen ayetler listesi.

<https://www.kuranmeali.com/KokHepsi.php?kok=%D9%88%20%D8%AD%20%D9%8A>

78 kullanımdan sadece 2 tanesi “vahiy” anlamı dışında anlaşılmış. Birisi bu ayet. (işaret etti)
Diğer ise 6:112 (fısıldar)

Genel kabul görmüş anlayış:

Hız. Yahya, Zekeriya peygamberin oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Aslında Zekeriya peygamber ile eşinin bir müddet çocuğu olmamıştır. Zekeriya peygamber, ölümünden sonra yerine akrabalarının geçeceğini düşünerek Allah’a bir evlat vermesi için dua etmiştir.

Zekeriya peygamber yaşlanır. Fakat soyu sürsün diye bir çocuk isteği vardır. Tanrı kendisine bunu müjdeleyince şaşırır, “ben yaşlıyım karım da kısır” der. Tanrı “bu bana kolaydır” dediği halde ikna olmaz ve bir delil ister. Tanrı “3 gün (öteki ayette 3 gece) konuşamayacaksın der.

Bu anlayışa göre “... ve Zekeriya nur topu gibi oğlanı kucağına aldı, sevdi okşadı” gibi bir devam gelmesi bekleniyor. Ama yok; onun yerine 19:11’de konu şöyle bitiyor.

“Bunun üzerine mescidden kavminin karşısına çıkıp onlara: “Sabah ve akşam tesbih edin” diye işaret etti.”

SORULAR:

- Zekerriyya peygamberin yaşlanması ve zürriyetini devam ettirecek çocuk isteği bize neden anlatılıyor?
- Zekerriyya peygamber kendisi yaşlanana kadar “çocuk” istememiş mi? Bu kadar çocuk isteği var ise neden kısır olmayan başka bir kadınla evlenmemiş zamanında?
- Açıkça meleklerden müjde alan Zekerriyya peygamber; Tanrı “nın “bu iş bana kolaydır” demesine rağmen neden hala bir “delil” bekliyor?
- Bu “delil” nedir? 3 gün “konuşmama” nasıl bir delil olabilir. Ya da “konuşamama” olarak anlayacaksak “illa tükellime” kısmını bu “konuşamama” hali nasıl bir delil olmuştur?

YENİ AÇILIM:

21-89 Zekerriyyâyi de (an). Hani o, Rabbine: «Rabbim, beni yalnız başıma (FERDEN) bırakma. Sen vârislerin en hayırlısı» diye niyaz etmişti.

21:90 Festecebnâ lehu vevehebnâ lehu yahyâ veaslahnâ lehu zevceh(u)(c) innehum kânû yusârî'ûne fî-lhayrâti veyed'ûnenâ rağaben verahebâ(en)(s) vekânû lenâ hâşî'in(e)

Biz onun da duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı verdik; eşini de kendisi için (çocuk doğurmaya) elverişli kıldık. Onlar (bütün bu peygamberler), hayır işlerinde koşuşurlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı; onlar, bize karşı derin saygı içindeydiler.

Daha önceki 2 ayette “İMRAAT” olarak verilen kelime, bu ayette geçmiyor. Onun yerine “ZEVCE” kelimesi geçiyor. Ayetin mantık örgüsüne göre Zekerriyya “çocuk” değil “yalnız kalmak” istemiyor, Yahya olunca da zevcesi ıslah oluyor. Karısının kısırlığı bu ayette yok; tamamen sokuşturulmuş anlayışa.

Sonuç: Bu notlarda geçen ayetlere kelime kelime karşılaştırmalı bakınca, geleneksel anlayışta büyük yanlışlıklar olduğu ortaya çıkıyor. Özellikle “19:11- Feharace 'alâ kavmihi mine-lmihrâbi ""FEEVHÂ"" ileyhim en sebbihû bukraten ve'aşiyâ(n)” ayetini “kavminin karşısına çıktı ve onlara vahyetti” olarak anlarsak tüm algoritma değişiyor.

NOT: Birbirinden kopuk ve ilgisiz gibi gözükecek bu notlar serisi ileride birbiri ile ilgili şekilde birleşecek. (Öyle umuyorum) Örneğin; “O mihrapta namaz kılarken (YÜSALLİ), melekler ona seslendi: ‘Allah, sana Yahya’yı müjdeler” de SALAT kavramı geçmekte. Burada Zekeriya peygamberin namaz kılmadığını biliyoruz. SALLİ yapıyor. (akimus’salat’ı burada değişik bir formda yine görüyoruz) Mihrap ise bizim bildiğimiz camideki mihrap değil; “harp yeri” olması yani bir taktik ve strateji merkezi olması kuvvetle muhtemel.

Zekeriya muhtemelen elindeki Kitab’ı çalışırken “Yahya” müjdesini Kitap’tan alıyor. Ve bunun üzerine delil istiyor. Delili alınca halka Kitap’tan bilgi aktarıyor,(vahiy) . Zekeriya peygamberin biricik arzusu “öğretinin devam etmesi.” Kavramlar yerli yerine oturdukça bulutlar dağılacak inşallah.